

тнѣй-атѣ си сынѣ Константина, въ лѣто отъ Хрїста седмьсотань и осемдесать. И церква-та си отдѣхна отъ наказанїа-та на иконоборци-те. Там богочестива царица, въ имѣ-то на сына си, събра соборъ вселенскїй седмый въ Нїкеѣж, (гдѣ-то са събира пѣрвый-атѣ вселенскїй соборъ) въ лѣто отъ Хрїста седмьсотань и осемдесать и седмо. Въ томъ соборѣ са събраха триста и шестдесать отцы, отъ кои-то по-пѣрви бѣха, Тарасїй Патрїархъ Константинопольскїй, двоица посланицы на Папа Римскїй Адриана; и мѣстозастѣпницы-те на дрѣгы-те тры Патрїарси, Іерусалимскїй-атѣ, Антиохїйскїй-атѣ и Александрїйскїй-атѣ, и намѣренїе-то на томъ соборѣ бѣше върхѣ иконоборцы-те. Кѣто са събра собор-атѣ, прочети пѣрво, коко-то са относѣха на томъ предмѣтѣ, и ги испыта точно; послѣ прокле иконоборцы-те; и тѣка опредѣли и подписа, че треба да са чествуватъ икони-те, честнѣй-атѣ крестъ и мощы-те на сваты-те, а опредѣленїе-то бѣше тѣкова:

Яки царскимъ пѣтемъ шестеѣюще, послаѣдѣюще Богоглаголомѣ ученїю свѣтлыхъ Отецъ нашихъ, и преданїю каѣволическїа церкви, (вѣлы бо, ѣкѣ сїа есть Дѣха свѣтагѣ въ ней живѣщагѣ) со всякою досто-вѣрностїю и тѣпательнымъ разсмотренїемъ въпредѣлаемъ подобнѣмъ изображенїю честнагѣ и животворящагѣ креста, полагаѣти во